

S. J. Hansen: Maa jeg blot lige overfor det ærede Medlem, som nu talte, sige, at naar han mener, at det kan komme ad Frivillighedens Bei, maa jeg desværre udtale som min Erfaring, at man ikke er saa tilbøielig til ad Frivillighedens Bei at gjen-nemføre saadant Noget, selv om man maa erkjende, at det, der er Tale om, kan være rigtigt. Det ligger vel noget i vor Natur, at vi ere noget lovlig langsomme i den Ret-ning. Jeg har haft Veilighed til at erfære endog saa i den allerjævneste Tid, at der ved Ildbrandstilsælde i min allernærmeste Egn er tilstaaet kommet Menneſter, endog saa i den Grad, at det har haft dødeligt Udfald, men jeg har endnu ikke set, at man af disse Til-fælde eller af lignende tidligere paa min Egn, har været tilbøielig til at foretage For-anstaltninger, som sikkert vilde kunne fore-bygge saa forfærdelige Ulykker som dem, jeg har omtalt. Min Erfaring gaar altsaa ud paa, at Frivillighedens Bei ikke er den Bei, vi her kunne slaa ind paa, navnlig naar vi erkjende og nødvendigtvis maa erkjende, at humane Hensyn træde, at der bør træffes alvorlige Foranstaltninger for at forebygge saadanne Ulykkestilsælde. Jeg tror, at naar man har Die for Manglerne, bør Lovgiv-ningsmagten strax sætte sig i Bevægelse for at forebygge saadanne Tilsælde. Frivillig-hedens Bei kan jeg altsaa ikke anbefale til Afhjælpning af de Mangler, her er Tale om, og kan fremdeles ikke stemme for dette Vædringsforslag.

Schelde: Det er kun et kort Spørgs-maal, jeg vil tillade mig at stille, og som jeg haaber enten Udvalget eller den høit-ærede Justitsminister vil bevare. Det er: Hvad forstaaes ved Døre, Udgangsdøre? Det er jo jaaledes, at naar en Lov skal anvendes i det praktiske Liv, saa kommer det Spørgsmaal frem: hvad forstaaes ved det og det? og her er et saadant Spørgsmaal: Hvad er Udgangsdøre? Naar vi nu tænke os, at det er navnlig paa Landet, at denne Lov skal gjælde, hvorledes er det saa f. Ex. med en Bygning, der anvendes til Svineski? Skal Døren der betragtes som Udgangsdør eller ikke? Det vil naturligvis altid finde sin Forklaring i senere Bestemmelser, men det forekommer mig, at det er heldigt, at det ogsaa bliver omtalt her i Thinget ved Lovens Behandling.

D. Christensen: Jeg skal fatte mig meget kort og kun sige, at den Besparelse, der kan være ved, at det Vædringsforslag, der her er Tale om, bliver vedtaget, ikke

staaar i noget passende Forhold til den Fare, der kan forarsages, hvis det ikke bliver ved-taget. Der er vistnok undertiden Enkelte, som se lidt mere i disse Forslag, naar de blive vedtagne, end de i Virkelighed inde-holde. Hvad det angaar at tælle med Fern-traad, vil den større Beføstlighed derved i Sammenligning med andet Tæftemateriale være meget forsvindende. Det, jeg tror, der vil stræmme Folk mest og forhindre dem fra at bruge det i den Udstrækning, som ønske-ligt er, er imidlertid Ubesjendtskabet med at anvende det. Der er enkelte Steder her i Landet, ogsaa paa Sjælland, hvor Tæftemændene i flere Aar ikke have gjort sig for-trøelige med at bruge det, og paa de enkelte Steder, hvor det nu er kommet frem, viser det sig dog i alle Retninger ligesaa hensigts-mæssigt og tidssparende som andet Tæftemateriale. Med Hensyn til Ildgittre kan jeg ikke sige Andet, end at jeg tror, at det Vædringsforslag, som blev vedtaget ved anden Behandling, er temmelig sparsomt i sine Fordringer dertil. Hjemme hos os have vi ikke, som det efter Forslaget bliver, Ildgittre paa 5 Allen, men vi have dem paa 7½ Allen, og efter som Bygningerne blive større, maa der ogsaa fordrøes større Vængde for disse Ildgittre. Det er jo tydelig nok, at et Hus, der har 8 Alens Dybde, har en dertil svarende Tagflade, og ligesom Tagfladens Indhold er, jaaledes skulle ogsaa Ildgittrene være. Det er jo klart nok, at naar Taget paa et Hus af 14 Alens Dybde falder ned i Dynger, slaa Luerne ind mod Udgangen i en ganske anderledes Udstrækning end fra et Hus, der kun har 8 Alens Dybde. Det mener jeg er Noget, som Folk i det Hele ikke ville kunne bestride. Jeg tror nok, det havde været rigtigt, om der havde staaet et Minimum for Ildgittrenes Størrelse. Disse Ildgittre ere ikke alene hensigtsmæssige, men, naar de blive lavede paa en fornuftig Maade, meget billige, naar man tager i Betragtning, hvad jeg føler mig overbevist om, at ordent-lige Ildgittre, ville, skjøndt de ere udsatte for Vind og Veir, kunne holde og være til deres Bestemmelse i 50 Aar. Et Ildgitter mellem 7 og 8 Allen, meget solidt, vil koste 12 a 14 Kr., og naar man kan regne paa, at det vil være i 50 Aar, vil Beføstningen derved være i høi Grad forsvindende, ogsaa for smaa Bygninger. Jeg vil udtale mig bestemt imod det af 15. ærede Medlemmer til § 1 stillede Vædringsforslag, da jeg som andre ærede Talere og som alle fornuftige Menneſter sætter ligesaa megen Pris paa Sikkerhed for dem, som bo i de lave Hytter, som for dem, der bo i de høie.